

af 24de December 1874 forbydes det personlig privilegerede Apotekere at bortforpagte deres Apoteker.

Ved Udgangen af Aaret 1892 fandtes i Norge 38 reelle og 64 personlige Privilegier, hvorhos 4 Apoteker havde Filialafdelinger.

Ogsaa i dette Land har Spørgsmaalet om en Afløsning af de reelle Bevillinger været under Debat. Efter at Myndighedernes Opmærksomhed ved Henvendelser fra forskellige, der havde givet sig af med disse Forhold, var henledet paa Spørgsmaalet om de salgbare Apotekerbevillingers Ophævelse og Apotekervæsenets Omordning, afæstede Justitsdepartementet den daværende Medicinaldirektør en Erklæring, der findes trykt i den norske Departementstidende Nr. 44—46 af 1891, og hvori findes optaget en vidtløftig Medegørelse for Apotekervæsenets Tilstand i Norge. Det ses af denne Erklæring, at man ogsaa her har ment at finde de i andre Lande paalagde Ulemper ved de reelle Bevillinger, og Spørgsmaalet om Muligheden af en Afløsning af disse i Forbindelse med det hele almindelige Spørgsmaal om Apotekervæsenets Ordning, derunder om Muligheden af Overgang til Statsdrift af Apotekerne, foreslaas gjort til Genstand for nærmere Prøvelse ved en særlig Kommission.

Efter at Departementet havde udvirket en kongelig Resolution af 17de Oktober 1891, der bifalder, at der ved Oprettelsen af nye Apoteker eller ved ny Besættelse af ældre personlige Privilegier knyttes den Betingelse til Bevillingen, at den bortfalder, ifald det efter en besluttet Omordning af Apotekervæsenet findes nødvendigt, mod at Varebeholdning og Inventarium ved Apoteket efter nærmere Regler indløses, og mod at vedkommende Apoteker bliver fortrinnsberettiget til at erholde ny Ansættelse som Apotekets Bestyrer, blev der under 7de Marts 1892 nedsat en departemental Komite, bestaaende af en Bureauchef i Medicinalkontoret, 2 Apotekere, en Distriktslæge, en Docent og Formanden for „den farmaceutiske Forening“, med den Opgave bl. a. at tage Spørgsmaalet om en Omordning af Apotekerforholdene under Overvejelse.

Om denne Kommissions Virksomhed eller om Resultatet af dens Arbejder foreligger der, saa vidt vides, endnu intet trykt; men i 1893 har den norske Apotekerforening optaget Spørgsmaalet om de salgbare Apotekers Indløsning til Drøftelse. I Maj 1894 afholdtes i Kristiania et almindeligt Møde af Apotekere med salgbart Privilegium, hvori de allerfleste enedes om Hovedtrækkene for de Vilkaar, hvorpaa de kunde være villige til at overdrage Staten deres Privilegier, medens Udarbejdelsen af Detaillerne overlodes en Komite. Denne indsendte i Februar f. A. gennem Justitsdepartementet en af c. 20 Apotekere tiltraadt Ansøgning til Kongen om Frem sættelse af Forslag til Lov sigtende til gennem Amortisation at ophæve de salgbare Privilegier; men det nærmere Indhold af de i denne Ansøgning med Bilag fremsatte Forslag kan ikke for Tiden offentliggøres.

Ogsaa fra enkelte Apotekere er der fremkommet Forslag til de reelle eller salgbare Privilegiens Bortfald; et af disse gaar ud paa, at det simpelt hen fastsættes, at de reelle Privilegier efter en Tidsskrift af 45 Aar bortfalde uden Erstatning.

Saa vidt det er Kommissionen bekendt, er der for Tiden endnu ikke kommet noget Resultat af de saaledes bestandig svævende Forhandlinger.